

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoPr/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8707201580
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8707201580.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: T. L. P., F. XX.X.XXXX, T. Š., U. XXX/XX, zast. Mgr. Štefanom Šalkovským, advokátom, Svit, Štúrova 101 proti žalovanému: Okresné stavebné bytové družstvo Poprad, Moyzesova 3368, Poprad, IČO: 36 168 815, zast. advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s.r.o., Mnoheľova 830/15, Poprad, IČO: 47 251 654, o zaplatenie mzdových nárokov s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 22.11.2018 č.k. 10C 28/2007-194 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 934,94 eur brutto spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 934,94 eur od 11.7.2006 do zaplatenia, ako aj sumu 924,29 eur brutto spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 924,29 eur od 9.8.2006 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal na tento súd dňa 14.2.2007 voči žalovanému žalobu o zaplatenie mzdových nárokov s prísl. . Prvým petitom žaloby sa dožadoval zaplatenia mzdy za mesiac jún 2006 vo výške 22 325,- Sk , teraz 741,05 eur netto spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.8.2006 do zaplatenia a za mesiac júl 2006 vo výške 22 071,- Sk, teraz 732,62 eur netto spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.9.2006 do zaplatenia a okrem toho si uplatnil aj zmluvnú pokutu vo výške 1 % za každý deň omeškania od 9.7.2006 do zaplatenia zo sumy 22 325,- Sk, teraz 741,05 eur a od 9.8.2006 do zaplatenia zo sumy 22 071,- Sk, teraz 732,62 eur. Druhým petitom žaloby sa dožadoval vyplatenia náhrady mzdy vo výške jeho priemerného zárobku, počnúc 1.8.2006 až do zaplatenia. Napokon si uplatnil náhradu trov konania. Po začatí konania podal žalobca dňa 8.9.2015 návrh na zmenu žaloby , ktorým sa dožaduje od žalovaného zaplatenia mzdy za mesiac jún 2006 vo výške 934,94 eur brutto spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne od 11.7.2006 do zaplatenia, za mesiac júl 2006 vo výške 924,29 eur brutto spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 9.8.2006 do zaplatenia a ďalej sa dožaduje od žalovaného zaplatenia náhrady mzdy vo výške jeho priemerného zárobku a to po 850,- eur brutto za každý mesiac , počnúc mesiacom august 2006 a končiac mesiacom

október 2010 (spolu za 51 mesiacov) a to spolu s uplatnenou výškou úroku z omeškania ročne z každej uplatnenej mesačnej náhrady mzdy od nasledujúceho dňa po uplynutí výplatného termínu až do zaplatenia a uplatnil si aj náhradu trov konania. V zmysle § 9 ods. 2, 3 zák. č. 659/2007 Z. z. sa predmetnom konaní po 1.1.2009 stalo zaplatenie peňažnej sumy v mene euro spolu s príslušenstvom a nie v mene Sk tak ako bola pôvodne žaloba podaná. O pripustení zmeny žaloby súd rozhodol uznesením č.k. 10C/28/2007-73 zo dňa 27.10.2015 a s právoplatnosťou k 3.11.2015 a ďalej súd konal a rozhodoval podľa tejto zmenenej žaloby a to s prihliadnutím na výsledok súvisiacich súdnych konaní tohto súdu sp. zn. 9C/142/2006 s právoplatnosťou k 30.4.2010 a sp. zn. 21C/35/2011 s právoplatnosťou k 4.5.2015 a 9C/240/2005, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 12.4.2006.

3. Na pojednávaniach súdu žalobca, resp. jeho právny zástupca trvali na zmenenom návrhu. Nárok na vyplatenie mzdy za vykonanú prácu za mesiace jún a júl 2006 žalobca odôvodnil v zmysle § 118 Zák. práce a nárok na vyplatenie náhrady mzdy za mesiace august 2006 až október 2010, keďže ku dňu 31.10.2010 ukončil pracovný pomer, žalobca odôvodnil v zmysle § 142 ods. 3 Zák. práce, pretože nemohol vykonávať prácu, lebo mu žalovaný zamestnávateľ odoprel prístup do miesta výkonu práce a teda prekážky vo výkone práce boli spôsobené žalovaným zamestnávateľom. Keďže je žalovaný v omeškani, k jednotlivým žalovaným sumám si žalobca uplatňuje úrok z omeškania po žalovanú dobu omeškania. Žalobca trval na tom, že medzi účastníkmi došlo k platnému vzniku pracovného pomeru a to na základe pracovnej zmluvy z 11.5.2005 uzavretej na dobu určitú do 10.5.2006 a jej podstatnými znakmi bol dohodnutý druh práce - kontrolór správy družstva, miesto výkonu práce - sídlo OSBD Poprad, Moyzesova 3368/25, deň nástupu do práce - 11.5.2005 a bola dohodnutá odmena (mzda). Platné uzatvorenie pracovného pomeru medzi účastníkmi od 11.5.2005 a jeho trvanie až do 31.10.2010 bolo potvrdené jednak rozsudkom tohto súdu č.k. 9C/142/2006-136 zo dňa 4.3.2010 a s právoplatnosťou k 30.4.2010, ktorým súd žalobu zamestnávateľa voči nemu o určenie neplatnosti pracovnej zmluvy zo dňa 11.5.2005 zamietol a jednak rozsudkom tohto súdu č.k. 21C/35/2011-232 zo dňa 1.7.2013 a v spojení so zmeňujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoPr/1/2014 - 263 zo dňa 4.3.2015 a s právoplatnosťou k 4.5.2015, ktorým bola žaloba žalobcu voči zamestnávateľovi o určenie, že pracovný pomer na dobu určitú trvá, zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, keďže jeho platnosť vyplýva z výsledku konania vo veci sp. zn. 9C/142/2006. Napokon aj podľa ďalšieho rozsudku tohto súdu č.k.9C/240/2005-46 zo dňa 6.3.2006 a s právoplatnosťou k 12.4.2006 bolo právoplatne rozhodnuté, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trvá. Preto má súd aj v tomto konaní vychádzať z týchto predchádzajúcich súdnych rozhodnutí. Žalobca tvrdí, že pracovný pomer medzi účastníkmi podľa pracovnej zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa neskončil uplynutím tejto doby ku dňu 10.5.2006, pretože na základe dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 10.5.2006 sa pracovný pomer zmenil na dobu neurčitú a žalobca v súlade s tým bez akýchkoľvek pochyb pokračoval v dojednanom zmenenom výkone práce ako vedúci oddelenia kancelária predstavenstva v sídle žalovaného a to v nasledujúcich mesiacoch máj, jún a júl 2006. V súlade s organizačným poriadkom družstva je na právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch oprávnený riaditeľ a nie štatutárny zástupca, ide o prenesenú kompetenciu a dňa 10.5.2006 uzatvoril žalobca dodatok č. 1 k pracovnej zmluve s vtedajším riaditeľom družstva Ing. E., ktorého poznal z jeho pôsobenia v tejto pracovnej pozícii 6 mesiacov pred uzatvorením dodatku č. 1 k pracovnej zmluve, a preto žalobca nemal žiadne pochybnosti o jeho funkcii a kompetencii v pracovnoprávných vzťahoch. Dňom 1.8.2006 bol žalobca násilne vykázaný z dohodnutého miesta výkonu práce v sídle žalovaného a následne mu bol opakovane zamedzený prístup na toto pracovisko, čím žalovaný znemožnil žalobcovi výkon práce podľa pracovnej zmluvy. Žalobca bol 3-krát osobne za Ing. Q., vtedajším riaditeľom správy družstva a dožadoval sa u neho ústne umožnenia výkonu práce, ale tento mu odmietol umožniť výkon práce. Keďže Zákonník práce nevymedzuje formu pre takéto prejav, podľa neho stačí aj ústny prejav. Týmto svojím správaním žalovaný zamestnávateľ spôsobil žalobcovi ako zamestnancovi prekážky v práci. Žalobca nemohol byť zaevidovaný na príslušnom úrade práce, pretože nemal k dispozícii doklady od zamestnávateľa vrátane ukončenia pracovného pomeru. Napokon po 4 rokoch dal výpoveď žalovanému a k 31.10.2010 došlo k ukončeniu pracovného pomeru. Prekážky vo výkone práce, ktoré mu spôsobil žalovaný zamestnávateľ, súvisia s tým, že v družstve boli vnútorné rozpory v činnosti orgánov (predstavenstva), čo je riešené v iných obchodnoprávných súdnych konaniach, avšak žalované družstvo právne existovalo a existuje a nezhody medzi členmi predstavenstva nemôžu mať vplyv na jeho postavenie ako zamestnanca v žalovanom pracovnoprávnom vzťahu.

4. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca na pojednávaniach súdu navrhol žalobu zamietnuť, pretože nie je preukázaná existencia vzniku nárokov na vyplatenie mzdy za mesiace jún a júl 2006, ako aj

na vyplatenie náhrady mzdy za mesiace august 2006 až október 2010. Zároveň vzniesol námietku premlčania, pretože žaloba bola podaná dňa 14.2.2007 a v pôvodnej žalobe, čo sa týka druhého petitu si žalobca uplatnil náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku od 1.8.2006 do zaplatenia a to bez príslušenstva. Pôvodnou žalobou si žalobca nemohol uplatniť náhradu mzdy za žalované nároky, ktoré mu vznikli až po podaní žaloby na súd dňa 14.2.2007, pretože v čase podania žaloby ešte neboli splatné. K rozšíreniu žaloby žalobcom o tieto ďalšie nároky na náhradu mzdy došlo až 8.9.2015 a na tom nič nemení ani uznesenie zo dňa 10.11.2011 o prerušení tohto konania do skončenia konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 21C/35/2011, pretože aj pri prerušení konania môže účastník upravovať svoj žalobný návrh (petit). Bolo vecou žalobcu, aby si strážil včasné uplatnenie jednotlivých nárokov na náhradu mzdy v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty podľa rímskej zásady „bdelým patrí právo“ a keďže tak neurobil včas, tento jeho žalovaný nárok je premlčaný. Žalovaný vyčítal žalobcovi, že nerešpektoval nové vedenie a že nemohol uzavrieť dodatok č. 1 k pracovnej zmluve dňa 10.5.2006 s Ing. E. E. ako riaditeľom správy družstva, ale len s Ing. Q.. Preto žalovaný považuje dodatok č. 1 k pracovnej zmluve uzavretý medzi účastníkmi dňa 10.5.2006 za neplatný. V spornom žalovanom období spracovávala mzdové podklady aj p. J., ktorá im odovzdala pracovnoprávnú agendu až dodatočne a to v r. 2008, kedy sa vedenie družstva dozvedelo o inom evidovanom počte zamestnancov družstva.

5. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom 30.5.2016, kedy žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 7 366,50 eur brutto spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 934,94 eur brutto od 11.7.2006 do zaplatenia a s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 924,29 eur brutto od 9.8.2006 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že bude o nich rozhodnuté do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie tak žalovaný proti I. výroku rozsudku ako aj žalobca a to čo do výroku ohľadom zamietnutia žaloby. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Prešove tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to uznesením z 30.10.2017, pričom súdu prvej inštancie vytkol, že nebolo z odôvodnenia zrejmé ako dospel súd ku konštatovaniu, že pracovný pomer medzi účastníkmi dohodnutý s účinnosťou od 11.5.2005 na určitú dobu sa písomne zmenil s účinnosťou od 11.5.2006 na dobu neurčitú. Súdu bolo vytknuté, že pri posudzovaní predbežnej otázky nie je zrejmé z akých výsledkov vychádzal, keď poukazoval na právoplatné skončené konanie vo veci 9C/142/2006 a 9C/240/2005.

6. Na pojednávaní dňa 10.10.2018 právny zástupca žalobcu uviedol, že predbežná otázka na ktorú poukazoval odvolací súd bola vyriešená v konaní 21C/35/2011 na čo poukázal v odôvodnení uznesenia 8Cob/5/2016 KS keď uvádza, že poukazuje na obsah listu č. 32, keď súd prvej inštancie z 10.11.2011 prerušil toto konanie s odôvodnením, že predmetom konania je náhrada mzdových nárokov a súd má za to, že otázka určenia platnosti pracovnej zmluvy a dodatkov je skutočnosť, ktorá môže relevantne ovplyvniť výsledok tohto konania a má zásadný význam aj pre toto konanie. (viď čl. 32). Zároveň povedal, že obsahom tohto uznesenia z 10.11.2011 je, že predmetom tohto konania je náhrada mzdových nárokov za jún a júl 2006 a náhrada mzdy od 1.8.2006 do zaplatenia. Je tam poznamenané, že ak súd bude pokračovať v konaní bude potrebné, aby žalobca upresnil 2. petit žaloby za aké ďalšie obdobie od 1.8.2006 a kedy si uplatňuje náhradu mzdy a v akej výške. V tomto duchu následne rozhodoval aj uzneseniami o pripustení zmeny žaloby 25.9.2015, keď pripustil zmenu petitu návrhu ako aj uznesením z 27.10.2015, keď odmietol sťažnosť žalovaného s odôvodnením, že žalobca týmto návrhom len rozšíril a doplnil pôvodné 2 petitu žaloby a upresnil celkové žalované obdobie. Skonštatoval, že je nepochybné, že doterajšie výsledky jednak tohto konania ako aj súvisiacich súdnych konaní umožňujú pokračovať v konaní o zmenenom návrhu v súvislosti s riešením predbežnej otázky poukázal na rozhodnutie súdu sp.zn.: 21C/35/2011 JUDr. Mochnackej výsledkom, ktorého je kvalitatívna zmena pracovného pomeru z dobu určitej na dobu neurčitú a tento pracovný pomer skončil až 31.10.2010. Z výsledkov tohto konania je zrejmé, že uplatnené peňažné nároky titulom náhrady mzdy sa dotýkajú obdobia od 1.8.2006 do 31.10.2010 a zaplatenia mzdy za mesiac jún a júl 2006. Žalovaný v princípe odmietali uznať akékoľvek pracovno-právne vzťahy, ktoré boli uzavreté pod vedením predstavenstva Mgr. J. a spol. Za relevantné pracovno-právne vzťahy považovali tie, ktoré boli uzavreté pod vedením predstavenstva P. P.. Poukázal na rozhodnutie OS Poprad vo veci : 20C/144/2008 zo dňa 8.3.2016 v ktorom bolo konštatované, že Ing. E. je legitímnym riaditeľom družstva, keď podpísal zmluvu s navrhovateľom O. Z.. Táto vec je právoplatne skončená. Pokiaľ by Ing. E. nebol riaditeľom správy družstva žalobca fyzicky vykonával prácu aj po 10.5.2006 naďalej v sídle a priestoroch žalobcu, teda do 1.8.2006, kedy bol fyzicky odtiaľ vyhodnený a došlo ku kvalitatívnej zmene pracovného pomeru ex offa z dobu určitej na dobu neurčitú. Situácia v družstve bola veľmi neprehľadná a žalobca v roku 2006 nemohol vedieť kto je právoplatným členom štatutárneho orgánu a pokiaľ ide o oprávnenosť zastupovania žalovaného súd by sa mal zaoberať nie

je obsahom registrového spisu, ale aj ďalších listín, napr. rozhodnutia súdu o neplatnosti uznesenia členskej schôdze z OSBD z roku 2003, kde NS SR vyslovil, že členská schôdza je neexistujúci orgán družstva. Pokiaľ žalovaný spomínal faktický pracovný pomer podľa nich nemôže ísť o faktický pracovný pomer, pretože zamestnávateľ vedel, že žalobca prácu v sídle žalovaného vykonáva čo preukazuje aj to, že mu bola vyplatená mzda za máj 2006 k výplatnému termínu asi 8.6.2006.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že v máji 2005 bol pán P. vyvedený z budovy OSBD po zmene zápisu v OR, keď už nebol predsedom predstavenstva, ale bol ním pán J.. Nebolo to v dobe, keď bol zapísaný pán P. ako predseda predstavenstva v OR. Ja som v pracovnom pomere od 11.5.2005. Bol som poverený Ing. T., aby sme pána P. z budovy vyviedli. Pokiaľ ide o schôdzku zamestnancov v 08/2005 mal v rukách pán P. výpis z OR, že je predsedom predstavenstva, nebol však riaditeľom správy OSBD a nemal kompetenciu riadiť zamestnancov. A v tom čase platilo aj predbežné opatrenie vydané JUDr. G.. Bola to neprehľadná situácia, otázkou bolo čo počúvať, podľa čoho sa riadiť. O tejto situácii som vedel, ale nevedel som vyvodiť záver, kto je oprávnený zástupca OSBD, kto môže konať, keďže do dnešného dňa to podľa neho nie je jasné.

8. Právny zástupca žalovaného sa vyjadril, že otázka trvania pracovného pomeru od 11.5.2005 až do 31.10.2010 nebola vyriešená v konaní 21C/35/2011 v rozsudku KS Prešov 9Copr/1/2014 tento rozhodol tak, že žalobu zamietol, keďže prebieha konanie 10C/28/2007 tak ako to vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol aj KS je potrebné riešiť predbežnú otázku trvania vzniku pracovného pomeru u žalobcu za obdobie od 10.5.2006 do 31.10.2010. Zotrvával na ich argumentácii v pôvodnom konaní, ktorú rozšíril o nasledovné skutočnosti a tvrdil, že 10.5.2006 na základe pracovnej zmluvy, ktorú mal za žalovaného podpísať Ing. E. E. pracovný pomer na dobu neurčitú nevznikol. V tomto smere poukázal už na právoplatné rozhodnutia v obdobných veciach na tunajšom súde napr. 9C/6/2006 vo veci Ing. U. proti OSBD PP, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím KS PO 2Co/221/2006 zo dňa 28.11.2007, kde okrem iného sa uvádza, že Ing. E. E. nebol dňa 23.12.2005 riaditeľom správy OSBD preto nemohol oprávnene podpísať skončenie pracovného pomeru Ing. U.. Ak 23.12.2005 Ing. E. E. nebol riaditeľom správy OSBD nemohol byť riaditeľom správy 10.5.2006, kedy podpisoval pracovnú zmluvu so žalobcom, teda žiadnym spôsobom nemohol vykonávať vôľu tak, aby táto zaväzovala žalovaného. K otázke rozhodnutia 9C/240/2005 JUDr. S. toto sa týkalo neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo zmluvy zo dňa 11.5.2005, ktorá však bola na dobu určitú, toto rozhodnutie pre tento spor je nepoužiteľné. Poukázal v obdobnej veci na rozhodnutie tunajšieho súdu 17C/141/2007, kedy obdobným spôsobom sa dožadoval mzdy a náhrady mzdy H. C. voči žalovanému, kde mu bola priznaná len mzda s tzv. faktického pracovného pomeru do 1.8.2006. Aj v tomto konaní sa riešila otázka oprávnenosti konať za žalovaného aj tento rozsudok potvrdil KS PO rozsudkom 15Copr/7/2012 zo dňa 31.10.2012, kde v odôvodnení uviedol, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou oprávnenia konať v mene žalovaného pričom odvolací súd poznamenal, že prvostupňový súd správne vychádzal zo zápisu v OR, kedy až do dnešného dňa trvá stav, že od 27.4.2005 je oprávnené konať v mene OSBD ako štatutárny orgán predstavenstvo pod vedením P. P.. Ďalej poukázal na rozhodnutie vo veci J. J. proti žalovanému, ktoré je tomuto súdu a senátu známe pod sp.zn: 16Cb/8/2007 potvrdené KS 16Cob/13/2006, ktorým sa domáhala žalobkyňa nárokov voči žalovanému z titulu poskytovania paušálnej náhrady za vykonávanie personálnej činnosti. Pracovná zmluva je zo dňa 10.5.2006 neplatná, pretože Ing. E. E. nebol a ani nemohol byť riaditeľom správy a už v iných právoplatných judikovaných rozhodnutiach táto otázka bola riešená aj odvolacím súdom, preto pracovný pomer od 10.5.2006 pracovný pomer medzi žalobcom a žalovaným nevznikol. Preto nie je možné žalobcovi priznať akúkoľvek náhradu mzdy. Maximálne môžeme riešiť otázku faktického pracovného pomeru za obdobie mesiaca jún, júl 2006 ako v obdobnom prípade u H. C.. Navyše je potrebné poznamenať a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že žalobca sa zúčastnil v 08/2005 na schôdzi čo potvrdil sám žalobca, kde sa predseda predstavenstva P. P. predstavil ako štatutárny zástupca žalovaného, predstavil riaditeľa správy, ale túto skutočnosť žalobca nerešpektoval, vedel, kto je oprávnený konať v mene OSBD a na tomto nič nezmenil ani tvrdenie žalobcu o tom, že v tom čase existovalo predbežné opatrenie pretože v čase podpísania tzv. pracovnej zmluvy predbežné opatrenie bolo zrušené KS a to v mesiaci 02/2006, išlo o predbežné opatrenie, ktorým sa zakázalo konať v mene družstva predstavenstvu pod vedením P. P., ktoré KS PO zrušil. Žalobca podpisoval údajnú zmluvu až 10.5.2006. Ing. E. E. nemohol vystupovať za žalovaného a jeho úkony nemohli zaväzovať žalovaného a bolo to práve zavinením konaní žalobcu, že nerešpektoval zápis v OR, k čomu sa priznal v tomto konaní. Nie je mysliteľné, aby si žalobca sám vyvodzoval skutočnosti o tom, kto je a kto nie je oprávnený konať za žalovaného a žalobca si bol vedomý, že Ing. E. E. nie je oprávnený konať za žalovaného. V tejto súvislosti poukázal aj na oba zhodové konania na OR

na OS PO sp. zn. 1Exre/327/2009 a 1Exre/109/2016, ktoré boli zamietnuté, ktoré boli podané pani I. C. a H. C.m. V odôvodnení uznesenia KS PO 3Cob/12/2018 zo dňa 3.5.2018 je uvedené, že k zhodovému konaniu nie je možné vyhovieť okrem iného aj z toho dôvodu, že uznesenia zo ZD konané 27.4.2005, ktorým bolo do funkcie zvolené predstavenstvom, ktoré je do dnešnej doby zapísané nebolo zrušené relevantných spôsobom, voči nemu neboli vznesené žiadne námietky družstva v zmysle § 242 Obchodného zákonníka, preto nemohlo byť rozhodnuté súdnym rozhodnutím a platí fikcia, že tieto rozhodnutia sú platné. Máme za to, že žalobu treba zamietnuť, pretože neexistuje právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným a ak existuje tak len tzv. faktický pracovný pomer, ktorý však skončil 1.8.2006, preto po tomto dátume nie je možné nároky žalobcovi priznať. K listinnému dôkazu, ktorý sa nachádza v súdnom spise a to rozsudok, ktorý bol oboznamovaný 12Cpr/3/2014 z 24.11.2014 OS PP, kedy Ing. E. E. žaloval OSBD o zaplatenie mzdy s príslušenstvom uviedol, že návrh bol zamietnutý a Ing. E. nepodal na súd žiadnu inú žalobu v ktorej by bola riešená otázka či jeho pracovný pomer v OSBD vznikol, prípadne do kedy trval.

9. P. P. ako predseda predstavenstva OSBD Poprad súhlasil s tým čo uviedol právny zástupca a na margo veci uviedol, že žalobca nijakým spôsobom sa vo vzťahu k nim nedomáhal pridelenia práce, alebo nepreukázal, že jeho pracovný pomer a na základe čoho v OSBD trvá v dobe, keď sa ako predstavenstvo a zamestnanci k 1.8.2006 vracali späť do budovy OSBD Poprad. Vtedy vyzvali všetkých, ktorí vystupovali ako zamestnanci, aby predložili platné pracovné zmluvy a ani jeden z tých ľudí, ktorí si uplatnili takéto mzdové nároky na súde voči nim tam neboli a nebol tam ani žalobca ani netvrdil, že chce pracovať a nepreukázal sa žiadnou pracovnou zmluvou v tej dobe. Žalobca bol prítomný vtedy, keď za asistencie asi bezpečnostnej služby, alebo nejakých silných mužov bol vyvedený z budovy a sídla OSBD v období druhého polroka roku 2005 a tým chcel poukázať na to, že žalobca vedel kto je ako predstavenstvo zapísané v OR v tom čase.

10. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého na základe písomnej pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 11.5.2005 sa stal žalobca zamestnancom u žalovaného na dobu určitú a to do 10.5.2006 v pracovnej pozícii kontrolór správy družstva a s miestom výkonu práce v sídle žalovaného. Písomnou dohodou o zmene tejto pracovnej zmluvy a to dodatkom č. 1, ktorý mal uzatvoriť žalobca a za žalovaného Ing. E. dňa 10.5.2006 sa s účinnosťou od 10.5.2006 mal zmeniť pracovný pomer medzi sporovými stranami na dobu neurčitú a to v novej pracovnej pozícii žalobcu ako vedúci oddelenia kancelária predstavenstva OSBD Poprad a s miestom výkonu práce v sídle žalovaného. V predchádzajúcich právoplatne skončených súdnych konaniach tohto súdu sp. zn. 9C/142/2006, 21C/35/2011 a 9C/240/2005 boli riešené otázky či medzi sporovými stranami vznikol a trvá pracovný pomer dohodnutý s účinnosťou od 11.5.2005 na určitú dobu jedného roka a ktorý sa písomne mal zmeniť s účinnosťou od 11.5.2006 na dobu neurčitú. Podľa predložených vyúčtovaní mzdy (výplatných pásov) za mesiace jún 2006 a júl 2006 žalobcovi bola priznaná za vykonanú prácu hrubá mzda a to za mesiac jún 2006 v sume 934,94 eur splatná do 10.7.2006 a za mesiac júl 2006 v sume 924,29 eur splatná do 8.8.2006. Podľa predložených vyúčtovaní mzdy (výplatných pásov) za II. štvrtrok 2006 činila priemerná hrubá mesačná mzda žalobcu 850,- eur. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný nevyplatil žalobcovi v riadnom výplatnom termíne vyúčtovanú mzdu za mesiac jún 2006 v sume 934,94 eur brutto a za mesiac júl 2006 v sume 924,29 eur. Od 1.8.2006 až do podľa tvrdení žalobcu riadneho ukončenia pracovného pomeru písomnou výpoveďou z pracovného pomeru zo strany žalobcu k 31.10.2010 mal žalovaný znemožňovať žalobcovi vykonávať prácu, tým, že mu neumožnil vstup na dohodnuté miesto výkonu práce do sídla žalovaného, odmietol mu pridelať prácu a za toto obdobie mu odmietol vyplácať mzdu. Preto si žalobca voči žalovanému zamestnávateľovi pre prekážky v práci spôsobené zamestnávateľom uplatňuje náhradu mzdy počnúc mesiacom august 2006 a končiac mesiacom október 2010 vo výške hrubej priemernej mesačnej mzdy a čo je za 51 mesiacov po 850,- eur brutto spolu suma 43 350,- eur brutto. Žalovaný vzniesol námietku premlčania žalovaného nároku na uplatnenú náhradu mzdy po podaní žaloby na súd dňa 14.2.2007, pretože žalobca navrhol zmenu žaloby o tieto nároky až dňa 8.9.2015, t.j. po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehoty. Pokiaľ je vznesená námietka premlčania žalovaného nároku alebo jeho časti žalovaným, súd k tomu prihlíada ex offa. Zároveň sa žalovaný bránil tým, že samotná pracovná zmluva, resp. dodatok č. 1 k pracovnej zmluve uzatvorený 10.5.2006 je neplatný, keďže za žalovaného bol podpísaný osobou, ktorá na to nemala oprávnenie.

11. Z pripojeného spisu 9C/240/2005 mal súd preukázané, že rozsudkom zo 6.3.2006 bolo určené, že pracovný pomer navrhovateľa Bc. L. P. u žalovaného trvá. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.4.2006.

12. Z pripojeného spisu 9C/142/2006 mal súd preukázané, že rozsudkom zo 4.3.2010 Okresný súd Poprad zamietol žalobu OSBD Poprad voči žalovanému Bc. L. P. v konaní o určenie neplatnosti pracovnej zmluvy a to z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na takomto určení.

13. Zo spisu 21C/35/2011 mal súd preukázané, že rozsudkom z 1.7.2013 bolo určené, že pracovný pomer Bc. P. so žalovaným OSBD Poprad uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa 11.5.2005 na dobu určitú trval v zmysle dodatku č. 1 do 31.10.2010. Vo veci bolo podané odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd Prešov, ktorý svojím rozhodnutím zo dňa 4.3.2010 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol. Dôvodom pre zamietnutie žaloby bol nedostatok naliehavého právneho záujmu s poukazom na rozhodnutia vo veci 9C/240/2005 a 9C/142/2006.

14. Z rozhodnutia Okresného súdu Poprad vo veci: 16Cb/8/2007 mal súd preukázané, že rozsudkom z 11.11.2016 bola zamietnutá žaloba žalobkyne J. J. proti žalovanému OSBD Poprad v konaní o zaplatenie 3 318,06 eur s príslušenstvom. Vo veci bolo podané odvolanie žalobkyňou, kedy Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn.: 1Cob/13/2016 potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu. V predmetnom spore sa žalobkyňa domáhala zaplatenia odmeny na základe zmluvy o spracovaní personalistiky a miezd uzatvorenej 16.8.2005, kedy predmetná osoba nebola zamestnancom OSBD Poprad a táto mala spracovávať mzdovú agendu a personálnu agendu. Súd však v tomto konaní jej nepriznal odmenu za požadované obdobie z dôvodu neplatnosti zmluvy o spracovaní personalistiky a miezd.

15. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove 6Cbs/5/2004 - 177 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.1.2007, ktorý je súdu známy z jeho činnosti, súd zistil, že uznesenia z náhradnej členskej schôdze žalovaného konanej dňa 19.5.2004 sú neplatné. Uvedené rozhodnutie Krajského súdu bolo potvrdené rozsudkom Najvyššieho súdu SR a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 13.3.2007. Na základe takto konanej náhradnej členskej schôdze bolo zapísané do Obchodného registra so vznikom funkcie od 19.5.2004 predstavenstvo pod vedením P. P. ako predsedu predstavenstva napriek skutočnosti, že ešte 19.5.2004 podľa vtedajšieho výpisu z Obchodného registra boli ako predstavenstvo OSBD Poprad zapísaní Mgr. A. J., D. U., O.. R. E., O.. E. H., MUDr. Q. T., I. C. a O. O. a teda toto predstavenstvo mohlo zvolávať zhromaždenie delegátov v tej dobe. V predmetnom rozhodnutí bolo okrem iného konštatované, že uznesenie prijaté na náhradnej členskej schôdzi konanej dňa 19.5.2004 je neplatné z dôvodu, že bolo prijaté orgánom, ktorý nie je upravený v stanovách družstva v zmysle stanov družstva je najvyšším orgánom družstva zhromaždenie delegátov a ďalším orgánom je predstavenstvo a kontrolná komisia. Členská schôdza resp. náhradná členská schôdza nie je orgánom OSBD Poprad. Tak ako súd vyššie konštatoval, na základe uznesenia z náhradnej členskej schôdze žalovaného z 19.5.2004 bol vykonaný zápis v Obchodnom registri v časti štatutárny orgán a to nové predstavenstvo pod vedením predsedu P. P. so vznikom funkcie od 19.5.2004. Súd opätovne zdôrazňuje, že uvedené uznesenie prijaté náhradnou členskou schôdzou Krajský súd určil za neplatné.

16. Podľa § 27 ods. 3 Obchodného zákonníka zapísané údaje sú účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia. Obsah listín, ktorých zverejnenie zákon ustanovuje je účinný voči tretím osobám odo dňa, keď bolo zverejnené oznámenie o uložení listín do zbierky listín. To neplatí ak zapísaná osoba preukáže, že tretia osoba o týchto údajoch alebo o obsahu listín vedela. Zapísaná osoba sa však nemôže na tieto údaje alebo obsah listín odvolávať voči tretím osobám do 15 dní odo dňa ich zverejnenia ak tretie osoby preukážu, že o nich nemohli vedieť.

17. Zápis členov predstavenstva do Obchodného registra mal deklaratórny účinok, konštitutívny účinok má už rozhodnutie zhromaždenia delegátov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že všeobecné účinky síce nastávajú zverejnením, avšak môžu nastať už dňom kedy sa rozhodlo o určitej skutočnosti. Dňa 27.4.2005 sa konalo náhradné ZD, ktoré zvolalo predstavenstvo pod vedením Mgr. J. vo veľkej zasadačke Mestského úradu v Poprade, Popradské nábrežie 2802/3, Poprad, na ktorom bolo prijaté uznesenie, ktoré bolo napadnuté žalobou na Okresnom súde v Poprade, kde žalobcom bola D. P., členka družstva a žiadala vysloviť neplatnosť prijatého uznesenia. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 16Cb/108/2005 a vo veci bolo rozhodnuté dňa 17.5.2006 tak, že súd určil uznesenie z náhradného zhromaždenia delegátov zo dňa 27.4.2005 za neplatné. Dôvodom neplatnosti bola práve skutočnosť, že

predstavenstvo družstva nevypracovalo po 29.11.2001 platné zásady, podľa ktorých by sa volili delegáti a ich náhradníci na ZD. V ten istý deň, t.j. 27.4.2005 sa konalo náhradné ZD o 20.00 hod. v priestoroch spoločnosti Gas and Oil spol. s r.o. Poprad, ktoré bolo zvolané predstavenstvom pod vedením P. P.. Toto náhradné ZD bolo napadnuté žalobou na Okresnom súde v Poprade v konaní vedenom pod sp. zn. 16Cb/192/2005, kedy H. C. ako člen družstva žiadal o určenie neplatnosti uznesenia z náhradného ZD, ako dôvod uvádzal, že takéto ZD sa nikdy nekonalo a písomné doklady o tejto schôdzi boli vyhotovené fiktívne. Túto žalobu žalobca písomným podaním zo dňa 6.6.2006 zobral späť z dôvodu, že je potvrdené, že sa dňa 27.4.2005 o 20.00 hod. nikdy reálne nezvolalo zasadanie zhromaždenia delegátov OSBD Poprad a preto zo strany žalobcu už nie je záujem žiadať o určenie tejto neplatnosti a predstavenstvo pod vedením Mgr. J. bolo zapísané do OR. Konanie bolo preto uznesením zo dňa 8.7.2006 zastavené a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2006.

18. Na základe Zhromaždenia delegátov z 27.4.2005 bol podaný návrh 29.4.2005 na zmenu zápisu členov predstavenstva žalovaného. Registrový súd žiadanú zmenu zapísal 8.6.2005 a uvedené zloženie členov predstavenstva pod vedením Mgr. A.a J. ako predsedu predstavenstva bolo zapísané v Obchodnom registri až do 27.8.2005 so vznikom funkcie 27.4.2005, kedy došlo k zmene zápisu v Obchodnom registri, avšak otázka správnosti rozhodnutia registrového súdu z 24.8.2005 bola predmetom mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora vedeného na NS SR pod sp. zn. 5MObdo/2/06, kedy NS uznesenie Okresného súdu Prešov z 24.8.2005 č. k. 2Nsre 101/05, Dr 475P-210 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, o ktorom následne rozhodol Okresný súd v Prešove. Súd konštatuje, že na základe náhradného ZD konaného taktiež 27.4.2005, avšak predstavenstvom pod vedením P. P. bol podaný návrh na zmenu údajov v Obchodnom registri dňa 3.5.2005, kedy Registrový súd odmietol vykonať zmenu zápisových údajov a taktiež následne dňa 10.6.2005 bol podaný návrh, kedy opätovne registrový súd odmietol vykonať zmenu zápisových údajov. K zmene zapísaných údajov došlo až dňa 24.8.2005, kedy bolo zapísané predstavenstvo pod vedením P. P. do Obchodného registra so vznikom funkcie u niektorých členov k 27.4.2005 a u niektorých k 28.4.2005 a ktoré predstavenstvo je zapísané doposiaľ.

19. Z uznesenia OS Prešov zo dňa 13.12.2011 vo veci 1Exre/327/2009, Dr 375/P mal súd preukázané, že bolo začaté konanie o zmene zápisu údajov v Obchodnom registri v odd. Dr, vložka č. 375/P pri OSBD Poprad so sídlom Moyzesova 3368, Poprad, ktorým sa má dosiahnuť zhoda medzi zápisom v Obchodnom registri a skutočným stavom inak ako na základe návrhu na zmenu zápisu údajov podľa osobitného zákona. Uznesením OS Prešov z 19.4.2012 vo vyššie uvedenej veci bolo rozhodnuté o výmaze predstavenstva P. P. a spol. a zápise nového predstavenstva pod vedením Mgr. A. J. a spol.. Predmetné uznesenie nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania. O odvolaní voči tomuto rozhodnutiu Krajský súd v Prešove rozhodol uznesením sp. zn. 4Cob/39/2012-370 dňa 21.11.2012 tak, že zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, kedy okrem iného konštatoval, že ak registrový súd nemá k dispozícii rozhodnutie súdu týkajúce sa neplatnosti rozhodnutia zhromaždenia delegátov zo dňa 27.4.2005 a nemá iné platné rozhodnutie družstva týkajúce sa zmien orgánov družstva, nemôže registrový súd konať tak, že vymaže osoby dovtedajších štatutárnych orgánov a zapíše pôvodných štatutárov a orgány. Ak chce okresný súd začať konanie o zosúladenie zapísaných údajov v Obchodnom registri so skutočným stavom, môže v tejto veci vychádzať len z platných rozhodnutí družstva, resp. z platných rozhodnutí súdu týkajúcich sa zhromaždenia delegátov OSBD Poprad.

20. Následne Okresný súd Prešov rozhodol v tejto veci tak, že návrh, ktorý bol podaný dňa 15.6.2009 I. C. na dosiahnutie zhody údajov medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v Obchodnom registri týkajúcich sa OSBD Poprad zamietol a vo svojom rozhodnutí okrem iného konštatoval, že zatiaľ neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by vyhlásilo za neplatné uznesenie členskej schôdze z 27.4.2005 konajúcej sa v priestoroch Gas&Oil Poprad. Bez nového rozhodnutia družstva resp. vyhlásenia neplatnosti súdnym rozhodnutím, nie je možné rozhodovať o zhode zapísaných údajov v Obchodnom registri so skutočným stavom, preto nemôže ani dôjsť k výmazu doteraz zapísaných štatutárnych orgánov a zápisu pôvodných štatutárnych orgánov družstva. Dňa 8.11.2013 malo byť registrovému súdu doručené podanie podpísané splnomocneným zástupcom H. C.m, v ktorom súdu oznámil, že dňa 7.11.2013 sa uskutočnilo zasadnutie najvyššieho orgánu OSBD Poprad, ktoré v plnom rozsahu zrušilo a určilo za neplatné uznesenie zhromaždenia delegátov z 27.4.2005 konaného v zasadačke spoločnosti Gas&Oil Poprad.

21. Registrový súd v tomto rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ doposiaľ nepredložil právoplatné rozhodnutia súdov o vyslovenie neplatnosti uznesenia zhromaždenia delegátov družstva, že nebolo

rokovaní 27.4.2005 v priestoroch spoločnosti Gas&Oil Poprad. Súd preto podaný podnet preskúmal a nezistil skutočnosti odôvodňujúce vyhoveniu návrhu konania o zosúladenie a v zmysle záverov odvolacieho súdu takéto konanie nezačal a podaný návrh ako nedôvodný zamietol. Rozhodnutie Okresného súdu Prešov z 15.1.2014 bolo napadnuté odvolaním, pričom Krajský súd v Prešove uznesením z 2.10.2014 odvolanie I. C. a H. C. odmietol. V tomto rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že v Obchodnom registri sú zapísané orgány družstva v zložení P. P. a spol. a z tohto zápisu je potrebné vychádzať.

22. Z uznesenia Krajského súdu Prešov č. k. : 3Cob/12/2018-140 zo dňa 3.5.2018, ktoré je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti mal súd preukázané, že Krajský súd potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Prešov vo veci 1Exre/109/2016 zo dňa 14.8.2017, ktorým bol zamietnutý návrh I. C. na začatie konania o zosúladenie údajov podľa § 289 a 290 CMP v Obchodnom registri týkajúci sa OSBD Poprad.

23. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 252d Zákonníka práce, § 77, § 38 ods. 1, ods. 4, § 13 ods. 3 Zákonníka práce účinného k 16.12.2005, článku 2, článku 3 Základných zásad Zákonníka práce účinného k 16.12.2005, § 118 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 2, 5 a 8, § 1 ods. 4 Zákonníka práce a dospel k nasledovným záverom.

24. Nesporným faktom je, že v rozhodnom období, kedy bola pracovná zmluva zo dňa 11.5.2005 podpísaná, resp. predtým, a to dňa 27.4.2005 sa uskutočnili dve zhromaždenia delegátov OSBD Poprad zvolané inými osobami, ktoré v tom čase vytvárali dve predstavenstvá OSBD Poprad. Dôležitou skutočnosťou je fakt, že rozhodnutie zhromaždenia delegátov má samo o sebe právotvorné účinky, zápis do Obchodného registra je len deklaratórnym potvrdením platného právneho stavu. Tretia osoba môže namietaa zverejnené znenie v OR len vtedy, ak nemala vedomosť o skutočnosti, ktorá má právotvorný účinok. Pracovnú zmluvu uzatváranú dňa 11.5.2005 podpisoval v mene družstva O.. E. T.. V súvislosti s podpisom zmluvy touto osobou, ktorý mal byť v tejto dobe riaditeľom správy OSBD súd poukazuje na ust. § 15 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Ku skutočnosti, že žalobca bol dobromyseľný v tom, že v čase podpisu zmluvy osoby zapísané v Obchodnom registri sú legitímnym predstavenstvom, vypovedal žalobca pri svojom výsluchu a zároveň žalovaný sa vyjadril, že mu bolo oznámené, že predstavenstvo, ktoré s ním podpisovalo zmluvu bolo odvolané v ten istý deň ako bolo menované nové predstavenstvo (ide o situáciu z 27.4.2005). Ak by mu túto skutočnosť neoznámili, resp. by sa žalobca o tejto nedozvedel hodnoverne inak, nemožno pochybovať o jeho dobromyseľnosti, a teda aj o hodnovernosti údajov v obchodnom registri zapísaných voči jej osobe ako tretej strane. Žalobca v čase výkonu svojej pracovnej činnosti vyplývajúcej mu zo zmluvy a pri podpise zmluvy nemal vedomosť o tom, že túto uzatvára s osobami, ktoré nemajú oprávnenie vystupovať v mene družstva. Podľa úplného výpisu z Obchodného registra funkciu štatutárneho orgánu vykonávali v období od 8.6.2005 do 26.8.2005 Mgr. J. - predseda predstavenstva a R. C. - podpredseda predstavenstva. Zároveň O.. E. T. mal v rovnakom období, resp. už skôr vykonávať funkciu riaditeľa správy OSBD Poprad (poverenie od štatutárov sa však v súdnom spise nenachádza a nebolo predložené ako listinný dôkaz).

25. Vykonaním dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní mal za preukázané, že žalobca uzatvoril pracovnú zmluvu 11.5.2005 so žalovaným na dohodnutý druh práce a to vnútorný kontrolór správy družstva s dňom nástupu do práce 11.5.2005. Pracovnú zmluvu za žalovaného uzavrel O.. E. T. ako vtedajší riaditeľ správy OSBD Poprad. V konaní žalovaný nespochybňoval platné uzavretie pracovnej zmluvy a ku dňu 11.5.2005 bol O.. T. oprávnený na uzavretie pracovnej zmluvy za žalovaného. V čase menovania do funkcie riaditeľa správy družstva O.. E. T. 19.4.2005 boli v Obchodnom registri zapísaní predseda predstavenstva OSBD Poprad I. C. a podpredseda predstavenstva Mgr. A. J., ktorý O.. E. T. do funkcie riaditeľa správy OSBD Poprad menovali. V zmysle stanov OSBD Poprad a organizačného poriadku OSBD Poprad do kompetencie riaditeľa správy patrilo rozhodovanie o prijatí zamestnanca do pracovného pomeru. Pracovná zmluva však bola uzatvorená na dobu určitú a to do 10.5.2006. V konaní žalobca uplatnil nárok na náhradu mzdy za obdobie mesiacov jún a júl 2006. Konanie vedené na Okresnom súde v Poprade pod sp.zn.: 9C/240/2005 nevytvára žiadny podklad pre tento spor, nakoľko v tomto konaní sa prejednávala neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 12.4.2006, teda pred uzavretím dodatku k pracovnej zmluve žalobcu, ktorým sa mal pracovný pomer zmeniť na dobu neurčitú. V konaní na Okresnom súde Poprad vo veci 9C/142/2006 súd rozhodoval o neplatnosti pracovnej zmluvy zo dňa 11.5.2005 a taktiež konanie vo veci 21C/35/2001 nevytvára právny podklad pre rozhodnutie súdu v prejednáwanej veci, nakoľko žaloba bola pre nedostatok

naliehavého právneho záujmu zamietnutá. V intenciách vykonaného dokazovania súd dospel k názoru, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného na základe pracovnej zmluvy z 11.5.2005 skončil ku dňu 10.5.2006. Žalovaný v spore uvádzal, že v čase uzavretia dodatku č. 1 žalobcom žalobca vedel kto je členom predstavenstva a navyše sa v mesiaci august 2005 osobne zúčastnil na stretnutí s predsedom predstavenstva P.om P.om, ktorý bol zapísaný v tom čase v Obchodnom registri, kde všetkým prítomným vrátane žalobcu bolo oznámené, že riaditeľom správy družstva je O.. Marián Q.. V tom čase a ani následne O.. E. nemal figurovať v žiadnej funkcii u žalovaného. Do tejto funkcie mal byť menovaný dňa 15.12.2005 Petrom C.m (viď listinné dôkazy zo súdneho spisu 9C/142/2006). Za žalovaného však O.. E. vystupovať nemohol, keďže nebol riaditeľom správy OSBD. Nie je zrejmé ani to, aké právomoci mal vykonávať. Jediným dôkazom je menovací dekrét, no podstatné je, že nebol menovaný osobou, ktorá bola oprávnená rozhodovať o vymenovaní riaditeľa správy OSBD a v tom čase v Obchodnom registri bolo zapísané predstavenstvo OSBD pod vedením P. P.. Žalobca nevedel vysvetliť, prečo uzatváral dodatok k pracovnej zmluve z 10.5.2006 s O.. E., pokiaľ mu bolo oznámené a mal vedomosť, ktoré osoby sú zapísané ako členovia predstavenstva v Obchodnom registri od augusta 2005. Sám žalobca uvádzal, že z dôvodu neprehľadnosti situácie nerešpektoval zapísaných členov predstavenstva, kedy aj pre neho bolo len obtiažne vyhodnotiť kto je a kto nie je oprávnený konať za OSBD a kto môže a mal v tej ktorej dobe vykonávať funkciu riaditeľa správy OSBD. Dodatok č. 1 k pracovnej zmluve za žalovaného nepodpísala oprávnená osoba a to riaditeľ správy družstva, pretože O.. E. nebol v mesiaci december 2005 a ani následne vymenovaný, zapísaným predstavenstvom v Obchodnom registri za riaditeľa správy a táto skutočnosť bola žalobcovi známa. Takýto právny úkon a teda dodatok k pracovnej zmluve nemohol vyvolať žiadne právne účinky v tom smere, že došlo k zmene pracovného pomeru z dobu neurčitej na dobu určitú. Pokiaľ samotný žalobca bránil riadne zapísanému predstavenstvu OSBD Poprad vo vstupe do sídla žalovaného nemohol ani v dobrej viere uzatvárať dodatok č. 1 k pracovnej zmluve s O.. E. E.. Dodatok č. 1 k pracovnej zmluve súd vyhodnotil ako neplatný. Podľa názoru súdu, nie je možné sa odvolávať na dobromyseľnosť, keď sa mohol hodnoverne dozvedieť, kto je zapísaný v Obchodnom registri. Predpokladá sa určitá odborná zdatnosť u žalobcu a aj keď súd nespochybňuje, že situácia v OSBD Poprad bola v tom období napätá a neprehľadná, kedy bolo produkovaných množstvo súdnych rozhodnutí.

26. V konaní súd skúmal či v období jún a júl 2006 za ktoré obdobie si žalobca uplatnil náhradu mzdy od žalovaného žalobca vykonával prácu pre žalovaného a ak áno na základe akého právneho vzťahu. Súd ustálil pracovnoprávny vzťah žalobcu u žalovaného za tieto mesiace ako faktický pracovný pomer, keď žalobca vykonával v tomto období pre žalovaného prácu, avšak bez toho, aby medzi nimi bola platne uzatvorená pracovná zmluva. Hoci štatutárny zástupca žalovaného na pojednávaní poprel, aby žalobca niekedy vykonával prácu pre žalovaného ako vedúci oddelenia kancelárie predstavenstva OSBD Poprad, pretože o výkone takejto práce by musel mať vedomosť. Súd však konštatuje, že pokiaľ na základe neplatnej pracovnej zmluvy vykonával žalobca prácu pre žalovaného v období jún a júl 2006, pracovnoprávny vzťah so žalobcom akceptoval, resp. nemal o tom vedomosť nebránil sa výkonu práce žalobcu, išlo o faktický pracovný pomer a za toto obdobie žalobcovi už nebola za vykonanú prácu vyplácaná mzda. Možno povedať, že žalobca nechcel rešpektovať právny vzťah vo vzťahu k orgánom žalovaného a k správe družstva. Fakticky pracovný pomer ku ktorému založeniu došlo nie je potrebné právne relevantne ukončiť a ukončí sa tak, že sa neprideľuje práca čo bolo aj v prípade žalobcu a to od mesiaca august 2006. Nebolo by spravodlivé ak žalobca prácu vykonával do augusta 2006, aby mu nebola priznaná mzda. Fakticky pracovný pomer končí faktickými úkonmi zamestnanca, alebo zamestnávateľa z ktorých je nepochybné, že nemajú záujem na ďalšom výkone práce. Ak od 2.8.2006 žalobca nemal prístup do sídla žalovaného a štatutárny zástupca žalovaného nemal záujem o ďalší výkon práce od žalobcu fakticky pracovný pomer žalobcu k 1.8.2006 skončil. Z dôvodov vyššie uvedených, preto žalobcovi nevznikol za ďalšie obdobie nárok na náhradu mzdy, keď súd dodatok č. 1 k pracovnej zmluve považuje za neplatný z dôvodu, že tento bol podpísaný osobou, ktorá nebola oprávnená vykonávať právne úkony v pracovnoprávných vzťahoch za žalovaného. V prevyšujúcej časti preto súd žalobu zamietol. Vznosenou námietkou premlčania zo strany žalovaného sa súd z uvedeného dôvodu preto nezaoberal, keďže žaloba bola zamietnutá v prevyšujúcej časti z už iného dôvodu.

27. Súd v zmysle citovanej právnej úpravy za vykonanú prácu v mesiaci jún 2006 až do 1.8.2006 žalobcovi priznal mzdu vo výšku vyplývajúcej z výplatných pásov žalobcu, keď žalovaný výšku mzdy za predmetné obdobie ani nenamietal. Za mesiac jún 2006 je to suma 934,94 eur brutto a za mesiac júl 2006 924,29 eur brutto.

28. V čase od 31.5.2006 do 25.7.2006 výška úroku z omeškania činila 8 % ročne a v čase od 26.7.2006 do 26.9.2006 výška úroku z omeškania činila 9 % ročne. V konaní súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania z priznanej nevyplatennej mzdy v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy výplatný termín v OSBD Poprad v súlade s článkom I bod 6 pracovnej zmluvy žalobcu bol 8. deň mesiaca a preto za prvý deň omeškania s vyplatením mzdy je potrebné považovať 9. deň nasledujúceho mesiaca za ktorý mala byť mzda vyplatená. Súd preto vyhovel návrhu žalobcu a priznal úroky z omeškania odo dňa 11.7.2006 do zaplatenia a odo dňa 9.8.2006 do zaplatenia.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. Keďže žiadna zo strán nemala v spore plný úspech, má každá z nich úspech čiastočný, to znamená, že každá zo strán sporu je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí ísť o prevažujúci úspech, teda, aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažujúcom úspechu jednej zo strán sporu. V danom prípade mal v prevažnej miere úspech v spore žalovaný. Súd ho však percentuálne nevyjadroval, keďže pri rozhodovaní o nároku pri náhrade trov konania aplikoval ustanovenie § 257 CSP, keď za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval druh predmetného sporu na ktorý mala výrazný a podstatný vplyv neprehľadná a zložitá situácia v rámci podnikateľského subjektu OSBD Poprad v rokoch 2005 a nasledujúcich. Dá sa povedať, že ani v súčasnej dobe napriek mnohým rozhodnutiam súdov ako aj registrového súdu situácia v OSBD Poprad nie je stabilná a napádajú ďalšie žaloby o ktorých je potrebné konať a rozhodovať.

33. Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

34. Poukázal na to, že súčasný stav zápisu v Obchodnom registri bol realizovaný na podklade uznesení zo dňa 26.5.2005, ktoré boli súdom vyhlásené za neplatné. Neplatnými uzneseniami mali byť dodatočne schválené uznesenia náhradného zhromaždenia delegátov zo dňa 27.4.2005 konaného o 20:00 hod., z ktorých odvodzujú P. a spol. svoj mandát. V takomto prípade vzniká otázka, či je možné akceptovať uznesenia s retroaktívnym obsahom a či je možné prihliadať na konštitutívne rozhodnutia orgánu družstva, ktoré neboli spôsobilé na zápis údajov z nich vyplývajúcich.

35. Žalobca za existenciu dvoch predstavenstiev zodpovedať nemôže, pretože v rozhodnom období prebiehala fyzickými osobami P. a spol. snaha o ovládnutie družstva a uplatnenie mocenského vplyvu. Dokumentuje to totálny chaos, keď predstavenstvo P. v období od 1.9.2005 do 31.7.2006 pôsobilo mimo sídla OSBD Poprad na ulici Partizánskej, keď vlastníci bytov nevedeli, ktorému predstavenstvu majú platiť úhrady spojené s užívaním bytov, keď poisťovne nevedeli, kto má za zamestnancov odvádzať poisťné, keď kauzu sprevádzalo množstvo súdnych sporov. Nemožno očakávať od zamestnanca, ktorému aj keď mu boli bližšie známe pomery v družstve, že vie s určitosťou zaujať stanovisko, pod ktorým predstavenstvom mal pracovať. Osobitne, ak správnosť a legitímnosť predstavenstiev boli predmetom súdnych sporov, a keď k vyjasneniu týchto okolností došlo až s dlhším časovým odstupom, ktoré žalobca v rozhodnom období nemohol posúdiť.

36. Súd absolútne nevychádzal zo zásad Zákonníka práce a nezaoberal sa otázkou, kto robí v pracovnoprávných vzťahoch právne úkony u zamestnávateľa a či a za akých podmienok zaväzujú zamestnávateľa právne úkony tých, ktorí sa v skutočnosti nestali orgánmi družstva. Štatutárnym orgánom družstva je podľa Obchodného zákonníka predstavenstvo, za predstavenstvo koná navonok predseda alebo podpredsa, ak zo stanov nevyplýva niečo iné. Právna úprava konania menom

družstva obsiahnutá v § 243 Obchodného zákonníka neplatí v oblasti pracovnoprávných vzťahov. Odpoveď na vyššie uvedenú otázku sa teda odvíja od právnych predpisov, ktoré upravujú pracovný pomer, teda od ustanovenia § 9 ods. 1 Zákonníka práce (primárne predstavenstvo, zamestnanci poverení predstavenstvom, iní zamestnanci). V prípade, že predstavenstvo poverí niekoho iného, aby konal právne úkony menom predstavenstva, ide o postup vyplývajúci zo Zákonníka práce. Listinu, v ktorej je obsiahnutý právny úkon zamestnávateľa podpisuje táto poverená osoba.

37. Súd prvej inštancie odmietol vychádzať z rozsudku OS Poprad 20C 144/2008, ktorý sa odvolával na obsah registrového spisu OS Prešov. Podľa listín OR, štatutárnym orgánom družstva od 27.4.2005 bol Mgr. J. ako predseda predstavenstva, k zmene zapísaných údajov došlo dňa 24.8.2005, kedy bol zapísaný P.. Predstavenstvo OSBD písomne poverilo dňa 19.8.2005 vedúceho zamestnanca P. C., aby konal v mene predstavenstva. V zmysle udeleného plnomocenstva predstavenstvom poverený zamestnanec odvolal dovtedajšieho riaditeľa T. a následne 15.12.2005 menovacím dekrétom vymenoval do tejto funkcie O.. E.. Čo sa týka pracovného pomeru žalobcu, tento uzatvoril v dobrej viere dodatok č. 1 so zamestnávateľom v jeho sídle na ulici Moyzesovej v Poprade s riaditeľom pod ktorým už predtým pracoval 6 mesiacov. Podľa presvedčenia a vedomostí žalobcu O.. E. bol legitímnym riaditeľom správy družstva, ktorý sa dlhodobo v tejto funkcii prezentoval ako vo vnútri žalovaného, tak aj na verejnosti.

38. Podľa názoru žalobcu je nepochybné, že pracovný vzťah žalobcu bol založený pracovnou zmluvou dňa 11.5.2005, v mene ktorého legitímne konal O.. T. ako riaditeľ správy družstva. Predbežná otázka, či tento pracovný pomer trval aj po uplynutí doby určitej, po 10.5.2006 spočíva v jej vyriešení, či ide o jej zmenu na pracovný pomer uzavretý na dobu neurčitú, alebo ide o vznik nového pracovného pomeru konkludentným spôsobom. Záver prvostupňového súdu, že ide o fakticky pracovný pomer je nesprávny, pretože pracovný pomer žalobcu bol kreovaný riadnou pracovnou zmluvou a žalobca pokračoval po 10.5.2006 s vedomím zamestnávateľa ďalej vo výkone práce. Vedomosť zamestnávateľa preukazuje vyplatená mzda v 06/2006 za mesiac pozadu a pokračovanie výkonu práce žalobcom v mesiaci jún a júl 2006. Názor súdu, že ide o fakticky pracovný pomer nemôže obstať aj preto, že neexistuje žiaden dôvod neplatnosti pracovnej zmluvy podľa § 17 ods. 2 Zákonníka práce, ktorý by spôsobil zamestnanec sám. Aj prípadné vyslovenie, či určenie, že O.. E. nebol v rozhodnom období riaditeľ správy žalovaného, resp. nemal oprávnenie konať za žalovaného, nespôsobuje neplatnosť pracovnej zmluvy, resp. jej dodatku. Tým, že žalobca za súčasného súhlasu žalovaného začal vykonávať určitú dohodnutú prácu, za určitú mzdu, vznikol mu pracovný pomer uzavretý v súlade s § 18 Zákonníka práce.

39. Žalovaný považoval žalobcu za zamestnanca jednak tým, že podal dňa 2.6.2006 žalobu o určenie neplatnosti pracovného pomeru (9C 142/2006) a v tom konaní súd zistil, že sporové strany sa dňom 10.5.2006 dohodli na zmene druhu práce, základnej mzdy a zmeny pracovného pomeru na dobu neurčitú. Jednak aj tým, že žalovaný až dňa 15.3.2010 vyzval žalobcu na nástup do práce.

40. Napokon žalobca poukazuje na záver súdu KS Prešov z 28.11.2011, č.k. 8Co 95/2011 (obsahom spisu 21C 35/2011), ktorý v konaní žalobkyňa jednoznačne prisvedčil záveru súdu prvej inštancie, že ak dňom 2.8.2006 žalobkyňa z dôvodu prekážok na strane zamestnávateľa nemohla vykonávať prácu, patrí jej podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce náhrada mzdy. „Konanie OSBD smerujúce k zamedzeniu vstupu do miesta výkonu práce dohodnutého v pracovnej zmluve osobám, ktorých pracovný pomer platne vznikol, resp. zmenil, totiž jednoznačne predstavuje prekážku pre výkon práce na strane zamestnávateľa“.

41. Žalovaný v podanom odvolaní proti výroku o náhrade trov konania navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

42. Žalovaný má za to, že súd prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania nesprávne vec právne posúdil, nakoľko podľa názoru žalovaného ustanovenie § 257 C.s.p. v danom prípade nie je možné aplikovať.

43. Žalovaný je toho názoru, že skutočnosť, ktorú uviedol súd prvej inštancie, nie je takou výnimočnou okolnosťou, pre ktorú súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania úspešnej strane.

44. Žalovaný poukazoval na to, že súdu prvej inštancie bolo známe, že všetky konania, ktoré boli vedené registrovým súdom OS Prešov ako zhodové konania, boli právoplatne ukončené. To, že napádajú ďalšie

žaloby, predsa nemôže byť na vrub žalovaného, nakoľko ten túto skutočnosť nemôže ovplyvniť, teda to, či niekto nejakú žalobu proti žalovanému podá alebo nie.

45. Podľa názoru odvolateľa, v prípade prevažného úspechu žalovaného v spore súd pri aplikácii ust. § 257 C.s.p. má skúmať v prvom rade, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu pre nepriznanie trov žalovanému. Takéto skutočnosti v konaní neboli preukázané a preto mal súd prvej inštancie o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 255 C.s.p.

46. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a II. ako vecne správny potvrdiť.

47. Ďalej uviedol, že najpodstatnejšou otázkou v tomto konaní bolo posúdenie postavenia žalobcu. Je zrejmé a z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že žalobca nerešpektoval to, že od 27.4.2005 bol do funkcie člena štatutárneho orgánu vymenovaný P. P. a spol. (tento zápis pretrváva až dodnes), pričom po tom, ako bol v mesiaci august 2005 tento údaj premietnutý do Obchodného registra a predseda predstavenstva P. P. v sídle žalovaného žalobcovi predstavil riaditeľa správa O.. E. Q.a, tak to bol žalobca, ktorý tento stav štatutárnych orgánov a riaditeľa správy družstva nerešpektoval. Táto podstatná skutočnosť má zásadný význam pri výklade právnych úkonov medzi žalobcom a O.. E., pretože takéto správanie žalobcu súd prvej inštancie správne vyhodnotil vo vzťahu k uzavretiu dodatku č. 1.

48. V danom prípade podľa názoru žalovaného, ak došlo k uzavretiu dodatku č. 1, nedošlo k zmene pracovného pomeru z doby určitej na dobu neurčitú, ale došlo k založeniu faktického pracovného pomeru a práve ust. § 17 ods. 3 Zákonníka práce je tým základom pre založenie takéhoto faktického pracovného pomeru. To, že žalobca nechcel rešpektovať právny stav vo vzťahu k orgánom žalovaného a správe žalovaného spôsobilo, že po uplynutí dohodnutej doby a uzavretí dodatku č. 1 k pracovnej zmluve s osobou, o ktorej žalobca vedel, že nie je oprávnená konať za žalovaného, nebol založený riadny pracovný pomer, ale len faktický.

49. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok č. III., ktorým žalovanému náhradu trov nepriznal, potvrdil.

50. Žalovaný neuvádza v podanom odvolaní žiadne dôvody, pre ktoré by nebolo možné považovať povahu a okolnosti sporu za dôvod hodný osobitného zreteľa. Zmenilo sa doterajšie chápanie dôvodov hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania spočívajúce v sociálnom aspekte (majetkové, sociálne a osobné pomery). Podľa známej judikatúry, dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať aj v povahe a okolnostiach sporu, neprimeranej tvrdosti, zložitosti neriešenej právnej problematiky, príkladov výkladu medzinárodnej zmluvy. Teda pri realizácii sudcovského moderačného práva v prejednávanej veci išlo o taký dôvod (druh / povaha sporu), ktorý možno zahrnúť medzi dôvody hodné osobitného zreteľa a s ohľadom na intenzitu (neprehľadná a zložitá situácia u podnikateľského subjektu) dôvodu boli splnené obe podmienky pre nepriznanie náhrady trov konania.

51. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu a žalovaného nie je opodstatnené.

52. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

53. K odvolacím námietkam žalobcu sa žiada uviesť nasledovné:

54. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa s námietkami žalobcu vo vzťahu k zápisu orgánov družstva do Obchodného registra náležitým spôsobom vypořiadal v bode 17. napadnutého rozsudku.

55. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s tým prijatým záverom, že v Obchodnom registri sú zapísané orgány družstva v zložení P. P. a spol. a z tohto zápisu je potrebné vychádzať.

56. Samotný odvolateľ v podanom odvolaní poukázal na to, že podľa listín OR štatutárnym orgánom družstva od 27.4.2005 bol Mgr. J. a k zmene zapísaných údajov došlo 24.8.2005, kedy bol zapísaný K. P..

57. V ďalšej časti podaného odvolania žalobca poukázal na to, že predstavenstvo OSBD písomne poverilo dňa 19.8.2005 vedúceho zamestnanca P. C., aby konal v mene predstavenstva. V zmysle uvedeného plnomocenstva poverený zamestnanec odvolal doterajšieho riaditeľa T. a následne 15.12.2005 menovacím dekrétom vymenoval do tejto funkcie O.. E..

58. Odvolací súd mal v súvislosti s uvedeným za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania prijal správne závery, a to, že O.. E. nebol v mesiaci december 2005 a ani následne vymenovaný zapísaným predstavenstvom v Obchodnom registri za riaditeľa správy, že dodatok č. 1 k pracovnej zmluve za žalovaného nepodpísala oprávnená osoba a to riaditeľ správy družstva a že táto skutočnosť bola žalobcovi známa.

59. V ďalšom odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie rozhodnutia v bode 20. vedúce k záveru o neplatnosti dodatku č. 1 k pracovnej zmluve, ako aj dôvodom, pre ktoré u žalobcu nie je možné odvolávať sa na dobromyseľnosť.

60. V bode 6. napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie poukazuje na výpoveď žalobcu, ktorá svedčí o tom, že zmeny v zápise v OR boli žalobcovi známe, na dianie v OSBD sa aktívne zúčastňoval a napokon, ako to uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie, u žalobcu sa predpokladá aj určitá odborná zdatnosť.

61. S námietkami žalobcu poukazujúcimi na nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že v tejto veci po uplynutí doby určitej, po 10.5.2006 ide o faktický pracovný pomer, sa odvolací súd nestotožňuje a poukazuje na náležité odôvodnenie v bode 21. napadnutého rozsudku. Zvýrazniť treba konštatovanie, že žalobca nechcel rešpektovať právny vzťah vo vzťahu k orgánom žalovaného a k správe družstva.

62. Čo sa týka odvolacích námietok žalovaného, s týmito sa odvolací súd nestotožňuje.

63. Treba prisvedčiť žalobcovi, čo uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, že dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať aj v povahe a okolnostiach sporu. Za stavu existencie dvoch predstavenstiev, mocenského zápasu medzi týmito predstavenstvami v rozhodnom období, pričom intenzitu dôvodu znásobovala okolnosť, že každé predstavenstvo malo svojho riaditeľa správy družstva, ktorý v mene podnikateľského subjektu uzatváral, menil a končil pracovnoprávne vzťahy, čo vyústilo do množstva sporových konaní, nemožno záveru súdu prvej inštancie, ktorý dôvody osobitného zreteľa podľa ust. § 257 C.s.p. videl v druhu predmetného sporu, nič vyčítať.

64. Uvedené dôvody odvolací súd preberá aj do svojho rozhodnutia o náhrade trov odvolacieho konania.

65. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

66. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a ustanovením § 257 C.s.p.

67. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).